

CELEBRAR

El mes de Maria

CPL
editorial

El mes de Maria

Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona
Col·lecció “Celebrar”

Director de la col·lecció Celebrar: Josep Lligadas

Disseny de la coberta: Quiteria Guirao

Imatge de la coberta: Fotografia de Dinax de Cathopic.com

Aquesta col·lecció es publica en català i en castellà.

© Edita: CENTRE DE PASTORAL LITÚRGICA

Nàpols 346, 1 – 08025 Barcelona

Tel. (+34) 933 022 235

cpl@cpl.es – www.cpl.es

Primera edició: gener de 1994

Tercera impressió: maig de 2018

ISBN: 978-84-7467-283-1

Dipòsit legal: B 21099-1997

Printed in UE

Imprimeix: Ulzama Digital, S.L.

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només pot ser realitzada amb l'autorització dels seus titulars, llevat d'excepcions previstes per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si us cal fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47).

SUMARI

L'ús d'aquest llibret	5
Començament	7
Meditació	11
Pregàries	73
Final (mes de maig)	77
Final (temps d'Advent)	79

L'ÚS D'AQUEST LLIBRET

Per al mes de maig

El present mes de Maria està organitzat de la manera següent:

- **Començament.** El mes de Maria comença amb quatre elements: una salutació a Maria, un cant, l'oració de sant Bernat i unes invocacions. Evidentment, si es vol, es pot suprimir algun o alguns dels elements.
- **Meditació.** Després, es llegeix la meditació corresponent al dia del mes, tal com s'indica. Acabada la lectura de la meditació, es pot dir una frase com ara "Meditem-ho uns moments" o "Fem ara uns moments de meditació i de pregària", i deixar un temps adequat de silenci.
- **Pregàries.** Acabada la meditació i el silenci que la pugui seguir, es diuen les pregàries. Les pregàries són diferents segons el dia de la setmana, tal com està indicat a la pàgina 73.
- **Final.** Com a conclusió, es canta o diu, en català o llatí, l'antífona de la Mare de Déu: durant el temps de Pasqua, l'antífona serà el "Regina coeli"; quan s'acaba el temps de Pasqua, la "Salve Regina". I després de l'antífona, es diu una invocació final. És el *Final (mes de maig)* de la pàgina 77.

Per al temps d'Advent

Del 17 al 24 de desembre tenen lloc els dies de preparació intensa del Nadal. Una bona manera de viure aquesta preparació seria fer-ne uns dies de pregària a la Mare de Déu. Pot fer-se de la manera següent:

- **Començament.** Tal com s'indica en aquest llibret (suprimint-ne elements si cal).
- **Meditació.** Es llegeixen les següents: 17 de desembre, la del dia 2 (deixant la del dia 1); 18 de desembre, la del dia 3; 19 de desembre, la del dia 4; 20 de desembre, la del dia 5; 21 de desembre, la del dia 6; 22 de desembre, la del dia 7; 23 de desembre, la del dia 8; 24 de desembre, la del dia 10 (saltant la del dia 9).
- **Pregàries.** Es diuen les que corresponguin al dia de la setmana. Si es vol, es pot dir com a oració final cada dia la mateixa: la que posem per a dilluns i dijous, que es especialment pròpia d'Advent (pàgina 74).
- **Final.** S'acaba recitant l'"antífona de la O" pròpia del dia, i cantant o recitant el Magnificat. És el *Final (temps d'Advent)* de la pàgina 79.

Per a la reflexió personal o comunitària

- Les 31 meditacions constitueixen un bon material per a la meditació i pregària personal, per a fer-la individualment.
- Les 31 meditacions poden utilitzar-se també com a reflexions per a novenes de la Mare de Déu, o tríduums, o vetlles de pregària. Es tractarà de seleccionar les que semblin més oportunes. Vegeu el que es diu a les pàgines 9-10 del llibret d'aquesta mateixa col·lecció Celebrar titulat "Novenes, tríduums, vetlles".

COMENÇAMENT

1. Salutació a la Mare de Déu

- Benaurada sou, Verge Maria, perquè Déu el Pare us ha mirat i us ha escollit per ser la mare del Salvador.
R/ Benaurada sou, Verge Maria.
- Benaurada sou, Verge Maria, perquè el Senyor ha obrat meravelles en vós.
R/ Benaurada sou, Verge Maria.
- Benaurada sou, Verge Maria, per la vostra fe, per la vostra esperança, pel vostre amor.
R/ Benaurada sou, Verge Maria.

2. Cant

Ara es canta un cant a la Mare de Déu, com a himne inicial. Es pot triar entre els que es troben al "Cantoral de Missa Dominical" nn. 581-599 o, si es vol, algun dels cants tradicionals publicats en el llibret "Cançoner marià tradicional", d'aquesta mateixa col.leccio Celebrar.

3. Oració de sant Bernat

Recordeu-vos, oh piadosíssima Verge Maria, que mai no s'ha sentit a dir que ningú que hagi acudit a la vostra protecció, implorat la vostra assistència i reclamat el vostre auxili hagi estat abandonat de vós.

Animat amb aquesta confiança, a vós també recorro, oh Mare, Verge de les Verges, i encara que gemint sota el pes dels meus pecats, m'atreveixo a comparèixer davant la vostra presència sobirana.

No refuseu, oh Mare de Déu, les meves súpliques, ans bé escolteu-les propícia i acolliu-les favorablement. Amén.

4. Invocacions

Donem tres versions possibles d'aquestes invocacions, perquè a cada lloc s'esculli la que sembli més adequada.

a) - Mare de Déu i mare nostra: ajudeu-nos a viure sempre plens de fe i de confiança en l'amor del Pare.

Déu vos salve, Maria, plena de gràcia, el Senyor és amb vós; beneïda sou vós entre totes les dones i beneït és el fruit del vostre ventre, Jesús. Santa Maria, Mare de Déu, pregueu per nosaltres pecadors, ara i en l'hora de la nostra mort. Amén.

- Fidel seguidora de Jesús: ajudeu-nos a ser nosaltres també seguidors convençuts del camí de l'Evangeli.

Déu vos salve, Maria...

- Noia senzilla de Natzaret: ajudeu-nos a avançar en la senzillesa, en el servei als pobres, en el treball per la fraternitat i la justícia.

Déu vos salve, Maria...

- Dona ferma al peu de la creu: ajudeu-nos i sosteniu-nos en el dolor, en les dificultats, en les tristeses, en les desesperances.

Déu vos salve, Maria...

- Llum per als creients: ajudeu-nos a convertir-nos cada dia per viure de veritat com a cristians, i guieu-nos cap al cel.

Déu vos salve, Maria...

- b)** - Mare amantíssima: en tots els moments de la vida inspireu-nos un esperit de fills.

Déu vos salve, Maria...

- Aqüeducte del gran do de Déu: doneu-nos la llum i la força per convertir-nos a ell cada dia.

Déu vos salve, Maria...

- Reina de cels i terra: sigueu el nostre ajut i defensa en les lluites i en el treball.

Déu vos salve, Maria...

- Immaculada Senyora: obteniu-nos del vostre Fill la fidelitat a la seva Paraula.

Déu vos salve, Maria...

- Advocada i refugi dels pecadors: assistiu-nos sempre i en tot lloc per peregrinar cap al cel.

Déu vos salve, Maria...

- c) - Mare meva amantíssima: en tots els instants de la meua vida recordeu-vos de mi, infeliç pecador.

Déu vos salve, Maria...

- Aqüeducte de les divines gràcies, concediu-me abundància de llàgrimes per plorar amargament els meus pecats.

Déu vos salve, Maria...

- Reina de cels i terra: sigueu mon empar i defensa en les temptacions dels enemics de la meua ànima.

Déu vos salve, Maria...

- Immaculada filla de Joaquim i Anna: obteniu-me del vostre amantíssim Fill les gràcies que necessito per salvar-me.

Déu vos salve, Maria...

- Advocada i refugi dels pecadors: assistiu-me en l'hora de la meua mort i obriu-me les portes del cel.

Déu vos salve Maria...

MEDITACIÓ

Dia 1

ESTAR AMB MARIA

Enmig de la gentada que rodeja Jesús, allà en qualsevol racó de Palestina, se sent una veu que crida.

Una dona alça la veu perquè se senti més que la veu de Jesús, i diu: “Sortoses les entranyes que et van dur i els pits que et van criar!”.

I tothom qui és allà, escoltant aquell Mestre tan estimat, se sent representat en les paraules d'aquella dona. A aquella dona li ha sortit de l'ànima proclamar a crits el que tothom pensa.

Perquè realment, tota aquella gent se sent profundament atreta per Jesús. Segurament que no l'entenen gaire, segurament que les seves vides no canvien gaire per la paraula de Jesús. Però s'hi senten atrets. Veuen en ell la força d'una vida nova, la potència del Déu salvador, l'alliberament de la malaltia, la possibilitat de viure amb ànims i amb esperances. Per això el segueixen. Per això cada pas que Jesús fa el fa rodejat de gent de totes menes, de gent del poble, senzilla, capaç d'il·lusionar-se.

I per això, la dona aquella crida: “Sortoses les entranyes que et van dur i els pits que et van criar!”. Realment, un fill així,

quina mare devia tenir! La dona aquella segur que pensava que seria feliç si pogués ser ella aquella mare.

Avui, nosaltres, som aquí començant aquest mes que dediquem a contemplar Maria, a lloar Maria, a pregar amb Maria. Realment, si nosaltres ens sentim atrets per Jesús, si hem cregut en ell, si volem viure el seu Evangelí, si estem plens de l'anhel de la seva salvació, segur que sentim també un gran goig per la seva mare. Com la dona aquella, tenim ganes de veure-la, de conèixer-la, de felicitar-la, d'aprendre també d'ella.

Però no és només això. Nosaltres sentim la mateixa alegria d'aquella dona, però alhora sabem que en Maria es compleix també allò que Jesús respongué davant aquell crit de lloança. Jesús respongué a la dona: “Més aviat sortosos els qui escolten la paraula de Déu i la guarden”.

Nosaltres som aquí, en aquest mes de Maria, joiosos de ser amb la Mare de Jesús, i més joiosos encara perquè ella és per a tots un model de fe, d'esperança, d'amor. Ella ha escoltat-la paraula, l'ha conservada en el seu cor, l'ha viscuda profundament. Ella és el primer model de fidelitat a l'Evangelí, ella és la primera cristiana.

Que durant aquest mes ella ens ajudi a compartir el goig de Jesús, i ens ajudi a créixer en la fe, en l'esperança, en l'amor.

(cf. Lluc 11,27-28)

Dia 2

(Advent: 17 de desembre)

A NATZARET

Natzaret era un poble petit, allà al nord, a la regió de Galilea. Un poble sense cap importància ni relleu. Un poble on no havia passat mai res, que no sortia ni una sola vegada en cap pagina de la Bíblia.

I és allà, en aquell poble, on Déu fixa els ulls per dur a terme la seva salvació. Allà hi viu Maria. I l'evangeli de Lluc enceta la historia així:

“Déu envia l'àngel Gabriel a un poble de la Galilea anomenat Natzaret, per dur un missatge a una noia, promesa amb un descendent de David, que es deia Josep, i el nom de la noia era Maria”.

I el nom de la noia era Maria. ¿ Com devia ser la seva vida allà, en aquell poble de no gaires cases i no gaire moviment, però situat tanmateix en una regió plena de contrastos i d'activitat?

A nosaltres ens costa d'imaginar la vida d'aquelles èpoques antigues, i els historiadors tampoc no ens en saben dir gaires coses. I més encara ens costa d'imaginar com devia ser la vida d'una noia jove, sense gaire instrucció, amb molt poques possibilitats de fer res, perquè en aquelles èpoques les noies no podien pas permetre's gaires llibertats.

Galilea era una regió de pas. Era lluny dels centres polítics i religiosos de Jerusalem, i constantment hi arribaven novetats de totes menes. A la capital de vora el llac, Cafarnaüm, hi passava de tot, i els viatgers hi portaven idees i inquietuds noves. I per aquells volts, també, es covaven neguits de trans-

formació, i desigs que se n'uessin els ocupants romans i es restablís la dignitat humiliada del poble: fins i tot, sorgien alguns grups disposats a prendre les armes per la llibertat d'Israel. A Galilea, fet i fet, la gent estava molt més preparada per acceptar canvis que no pas a Jerusalem, que era una ciutat tancada i eixarçada.

A Natzaret, encara que fos un poble petit i aïllat, també hi arribaven aquestes inquietuds. Maria no devia haver baixat mai a la capital, a Cafarnaüm, però segur que li arribaven els neguits, les preocupacions, els anhels, les idees que circulaven.

I ella, com molta altra gent, vivia tot això des d'un profund convenciment: el convenciment que Déu no abandonaria el seu poble. Ella sentia, com molta altra gent, el dolor pel mal i la tristesa a que envoltava la vida de tothom. Ella experimentava la necessitat que les coses canviessin, que s'encengués una llum capaç d'il·luminar tanta foscor. Ella veia que les coses havien de ser diferents, molt diferents. I ella estava convençuda que Déu també ho volia, que les coses fossin diferents, i creia fermament que Déu mateix actuaria i faria present el seu amor.

I Déu va actuar. Déu va posar els ulls en aquell poble de Galilea, i va parlar-li a ella, a aquella noia senzilla, normal, plena de fe i d'esperança.

(cf. Lluc 1,26-38)